

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Krønike-Riim til Børne-Lærdom med Indledning og Anmærkninger", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 61. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1829_477A-txt-shoot-idm5103.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

XXX. Knud den Store.

- 1 Hvor smilende Kyster,
Ved Sundene smaa,
Som Broder og Syster,
Hinanden forstaae;
Hvor Hav-Fruer dandse,
Med Skovmærke-Krandse,
Paa Bølgernes Top;
Hvor Ager-Høns klukke,
For Sø-Haners Vugge,
Der voxde jeg op!
- 2 Som *han*, der paa Snekke
Kom spæd over Sø,
Med Odd og med Egge,
Til Dannemænds Øe,
Og vilde, hensoven,
Skrinlægges paa Voven,
Med Guld og med Rav;
Som *Skjold*, end paa Baaren,
62 Mig vinked om Vaaren
Det vildende Hav!
- 3 Hvor *Havelok* Dane
Sin Fæste-Mø vandt,
Paa sælsomme Bane:
Hvor *Guldborg* han fandt,
Bag Vester-Havs Bølger,
Hvor Grav-Høien dølger
Den Høvding saa bold;
Der, underlig fremmed,
Jeg syndes, var Hjemmet
For Ætten af *Skjold*!
- 4 Der lod, paa Høi-Sæde,
Med Kronen saa prud,
Jeg Skjaldene kvæde
Om Store Kong *Knud*;
De voved at sige:
Han var i sit Rige,
Hvad Gud er i Sit,
Og Lov-Taler grove
Behage, til Hove,
De Fine for tit!
- 5 Jeg reiste min Throne
Ved *Themsen* fuld nær,
Med Scepter og Krone,
Jeg satte mig der,
Tog kraftig til Or'e,
Holdt Ting med de Store,
Til Høi-Vandet kom.
I Høielofts-Sale
63 Lod Høvdinge tale
Med Skjalde derom!
- 6 Fra gyldne Høi-Sæde
Jeg tordnede: Flod!
Vov ikke at væde
Din Over-Mands Fod!
Fuldhøit er jeg steget,
Her staaer paa sit Eget
Min Konninge-Stol,
Tænk ei, i mit Rige

For dig jeg skal vige,
Mens Øiet seer Soel!

- 7 Sig høined dog Floden,
Stiltiende kvær,
Gik lukt over Foden,
Gik Knæ-Skallen nær,
Da sprang jeg fra Sæde,
Og flygted med Glæde,
Og sagde ei blot:
Kun Han eier Landet,
Hvem Veiret og Vandet
Vil kiende for Drot!

- 8 For Herredoms-Skiellet
Mig gjordes saa klart,
Til Vindsor-Kapellet
Jeg vandred fuldsnart,
Der Helten jeg kroned,
Som Støvet udsoned
Med Aandernes Drot,
Hvis Bud over Bølge
64Al Verden maa følge,
Hvis Scepter er godt!

- 9 Derefter paa Thronen
Jeg, Mide i Muld,
Ei praed med Kronen
Af Demant og Guld,
Og *Danmark* og *Norge*,
Med *Anglernes* Borge,
Jeg kaldte nu *Hans*,
Som skabde i Skoven,
I Skyen, i Voven,
Et Speil for sin Glands!

- 10 I Mund-Harper sære,
Med Strænge af Guld,
Som tone til Ære
For Guder af Muld!
I Lov-Tunger snilde!
Hvi friste, forvilde
I Skjoldunger saa,
At sjelden paa Vinge
De høit sig opsvinge
Som Land-Vætter smaa?